

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 grudnia 2013 r. (sprawa R 1015/2012-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między IQAP Masterbatch Group, SL a Albis Plastic GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 marca 2015 r. – Europower/Komisja

(Sprawa T-383/14 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Budowa i konserwacja instalacji trójgeneracyjnej — Odrzucenie oferty jednego oferenta i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 155/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Europower SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Cocco i L. Salomoni)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Cappelletti, L. Di Paolo i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania, co do istoty, decyzji z dnia 3 kwietnia 2014 r., na mocy której Komisja odrzuciła ofertę złożoną przez Europower w ramach przetargu JRC IPR 2013 C04 0031 OC, dotyczącego budowy instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową oraz jej konserwacji w instytucie Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) zlokalizowanym w Isprze (Włochy) (Dz.U. 2013/S 137-237146), oraz udzieliła zamówienia CPL Concordii, a w konsekwencji wszystkich pozostałych następnie wydanych decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – InAccess Networks Integrated Systems/Komisja

(Sprawa T-82/15)

(2015/C 155/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: InAccess Networks Integrated Systems – Applications Services for Telecommunication and Related Equipment Commercial and Industrial Co. SA (Amarousio, Grecja) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor oraz adwokaci P. Gjørtler i G. Pandey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących aktów – w zakresie, w jakim Sąd uzna, że wywierają one skutki prawne i w zakresie, w jakim akty te odmawiają zakwalifikowania wniosków o uzyskanie finansowania złożonych przez skarżącą w ramach umowy o udzielenie dotacji zawartej w kontekście siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) oraz w zakresie, w jakim zobowiązują skarżącą do zwrotu otrzymanych środków oraz zapłaty odszkodowania ryczałtowego:
 - decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 11 grudnia 2014 r. o numerze ARES (2014) 4162021;
 - decyzji Komisji zawartej w nocie debetowej z dnia 23 października 2012 r. o numerze ARES (2012) 1248814;
 - decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 7 grudnia 2012 r., bez numeru.
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1–2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do bycia wysłuchanym

Skarżąca podnosi, że Komisja przyznała, iż pierwsze postępowanie w sprawie audytu spowodowało naruszenie przysługującego skarżącej prawa do bycia wysłuchanym i na tej podstawie podjęła decyzję o wznowieniu sprawy.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań skarżącej

Skarżąca podnosi, że decyzja o wznowieniu postępowania w sprawie audytu zrodziła uzasadnione oczekiwanie, iż nowa decyzja zostanie oparta na faktach odnoszących się do istoty audytu, a nie na zasadach proceduralnych, które miały mieć zastosowanie do przedstawienia dokumentacji w pierwszym postępowaniu w sprawie audytu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 lit. c Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z powodu przedstawienia niewystarczającego uzasadnienia

Skarżąca podnosi, że przedstawione przez Komisję w powtórnej decyzji w sprawie audytu uzasadnienie było niewystarczające gdyż dotyczyło jedynie jednego z dwóch kwestionowanych elementów oraz jedynie w powierzchowny sposób odniosło się do niewystarczającego charakteru przedstawionej dokumentacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie

Skarżąca podnosi wreszcie, że w braku jakiejkolwiek dokumentacji dotyczącej wyniku wznowionego postępowania w sprawie audytu, a co za tym idzie także możliwości powołania argumentów obrony przez skarżącą przed wydaniem zmienionej decyzji, należy uznać, że powtórna decyzja w sprawie audytu i w konsekwencji decyzja kończąca postępowanie w sprawie pierwszego audytu są obarczone oczywistymi błędami w ocenie oraz, że decyzje te zostały wydane z naruszeniem przysługującego skarżącej prawa do bycia wysłuchanym.